

δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ τοῦ ἀδίκως θεωρηθέντος ἀχρήστου ἀγγείου, προπαρασκευαίης θείας προνοίας.

Ἐνῷ τὸ ἐσπέρας ἐπανήρχετο σκεπτόμενος εἰς τὸν οἶκόν του πατὴρ ἐπὶ τίνος ἀντικειμένου κυλινδραιοῦς λίαν στερεοῦ, ὥστε νὰ μὴ θραυσθῇ, ἀλλὰ κυλισθέντος καὶ ἀνατρέπεται θραύσας τὸν δεξιόν του βραχίονα. Ἦτο τὸ εἰς τὸν δρόμον ὡς ἀχρήστον ῥιφθὲν ἐκεῖνο ἀγγεῖον, ἐπενεγκὼν μηνιαίαν ἀσθένειαν καὶ ἑκατονταπλασίονα τῶν ἀδίκως προσπορισθέντων ἔξοδα. Εἶδεν οὗτος τίνος ἐγκλήματος θῦμα ὑπῆρξε, καὶ ἔχομεν ἤδη ἀγαθὸν ἐργάτην αἰσθανόμενον τὰς γλυκύτητας τῆς δικαιοσύνης τὰς πληρούσας τὴν ζωὴν μας εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος.

Η ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ἡ νῆσος Καπρέρα, ἣν ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαριβάλδη ἀπεράσισε νὰ δωρήσῃται τῇ Ἰταλίᾳ, ἔχει δεκαπέντε ἰταλικῶν μιλιῶν περιφέρεια καὶ πέντε μῆκος. Ἀπὸ τοῦ 1864 ἦτο σχεδὸν ὁλόκληρος, ἰδιοκτησία τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδη. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸ ἥμισυ ἀνῆκεν εἰς τὴν χήραν ἀγγλοῦ τινος ὀνομαζομένου Ριχάρδου Κόλλινς, παρὰ τοῦ ὁποίου ἡγοράσθη τὸ 1864. Τρεῖς χωρικοὶ εἶχον προσέτι ἐλάχιστον μέρος τῆς νήσου. Εἰς ἐξ αὐτῶν, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, διετρερέτο ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ καθόσον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κερδαίνῃ τίποτε ἐκ τῆς γῆς ἣν ἐκέκτητο, ἀλλὰ τὸν ἡδυνε ἡ ἰδέα ὅτι ἀποθνήσκων ἤθελε καταστήσει τὸν στρατηγὸν κληρονόμον του. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους δύο χωρικοὺς ἰδιοκτήτας. Παρεκτὸς τῶν κατοικιῶν τῶν ἀνθρώπων τούτων ὁ Στρατηγὸς εἶχε δώδεκα οἰκοδομὰς ἐπὶ τῆς νήσου, ἐπτά τῶν ὁποίων ἦσαν ἐγγὺς τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἦσαν διεσπαρμέναι ἐπὶ τῆς νήσου διὰ διαφόρους χρεῖας. Ἡ Καπρέρα συνίσταται κυρίως ἐκ τριῶν λόφων ἢ βουνῶν τὸ *Monte Fico*, *Monte Baccà* καὶ *Monte Telaione*. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὑπάρχουσι πολλὰ ἐπίπεδα μέρη λαμπρῶς καλλιεργημένα. Παρὰ τὸ βουνὸν *Fico* εἶναι νησίδιον καλούμενον *Isola del Porco* τουτέστιν Γουρουνόησι, ἀνῆκον ἐπίσης εἰς τὸν στρατηγόν. Ἐπὶ τοῦ ὅρους *Telaione* ἦσαν καὶ ἴσως εἰσὶν ἀκόμη ἄγριοι τράγοι.

Τὸ κλίμα τῆς Καπρέρας ὁμοιάζει μὲ τὸ τῆς Σαρδηνίας· δὲν εἶναι οὔτε πολὺ ψυχρὸν οὔτε πολὺ θερμὸν· ἀλλ' εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς σφοδροὺς ἀνέμους, ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν καλλιέργειαν κυρίως τῶν μεγάλων δένδρων. Παραθέτομεν ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει τὴν πράξιν δι' ἧς ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαριβάλδη δωρεῖται τὴν νῆσον εἰς τὸ Ἰταλικὸν κράτος. — «Ἀπαντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Γαριβάλδη τουτέστι Μενόττης, Ριτσιώτης καὶ Θηρεσίας τέκνα τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδη καὶ Φραγκίσκα· Ἀρμοσίνα χήρα αὐτοῦ συνελθόντα ἐν Καπρέρα, καὶ τοὶ ἀγνοοῦσι τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ συζύγου· ὁ ἑννοῦ-

σι νὰ σεβασθῶσι, ἀπεράσισαν ἵνα, ἡ μόνη ἀκίνητος περιουσία τοῦ μακαρίτου στρατηγοῦ, ἥτις εἶναι ἡ νῆσος Καπρέρα, μὴ διαιρεθῇ μηδὲ ἀπαλλοτριωθῇ μηδὲ χρησιμεύσῃ εἰς μέσα κερδοσκοπίας· κοινῶς αὐτῶν πόθος εἶναι ὅπως τὸ μέρος ὅπερ τοσοῦτον ἡγάπησε, ἐνθα ἔζησε καὶ ἀπέθανε, μείνῃ ἀνέπαφον, εἰς αἰετὶμον καὶ φυσικὸν μνημεῖον τοῦ μεγαλείου του. Παρεδέξαντο ἐπομένως τὰς ἐξῆς συμφωνίας· τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος Μενόττης, Ριτσιώτης καὶ Θηρεσίας καὶ ἡ χήρα Φραγκίσκα, παραιτοῦνται παντὸς μέρους τῆς νήσου Καπρέρας, ὅπερ ἤθελε περιέλθῃ αὐτοῖς λόγῳ δικαιοῦς, ἢ κληροδοσίας, ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως, εἴτε ὡς ἰδιοκτησίας, εἴτε ὡς ἐπικαρπία. Ἡ Φραγκίσκα Γαριβάλδη ὡς ἐπίτροπος τῶν δύο ἀνηλίκων τέκνων τῆς Κληλίας καὶ Μανλίου, καὶ ὁ Μενόττης Γαριβάλδης, ὅστις πιθανῶς εἶναι ὁ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος αὐτῶν, παραιτοῦνται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν παντὸς μέρους τῆς νήσου, ὅπερ ἤθελεν ἀνήκει εἰς αὐτὰ, ἀναλαμβάνοντες τὴν εὐθύνην τῆς πράξεως καὶ πρόθυμοι ὄντες νὰ πράξωσι πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν ἐγκυρον καὶ ἀποτελεσματικὴν. Ἡ παραίτησις αὕτη γίνεται ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ δωρῆσασθαι τὴν νῆσον Καπρέραν, μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς τὸ ἰταλικὸν κράτος. Μέχρις οὗ ἐπομένως ἡ πράξις τῆς δωρεᾶς ἐπιστήμως διομολογηθῇ ἢ ἰδιοκτησία θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῶν σχετικῶν αὐτῆς κυρίων, οἵτινες παραδίδουσι τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς πρὸς τὸν Μενόττην Γαριβάλδην. Τὰ ἐπιπλά σκευὴ καὶ πάνθ' ὅσα εὐρέθησαν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ στρατηγοῦ θέλουσι μείνει μετὰ τῆς ἀκινήτου περιουσίας, ἀποτελοῦντα μέρος τῆς δωρεᾶς».

Η ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΨΙΑ (*)

κωμωδία εἰς πράξιν μίαν.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

- 1). Ὁ κ. ΓΚΡΙΜΑΡ, πλούσιος ἄγαμος.
- 2). Ὁ ἰατρός ΒΙΡΙΕ.
- 3). ΚΑΙΚΙΑΝ, ἀνεψιὰ τοῦ κ. Γκριμάρ, δεκαετής.
- 4). ΙΩΑΝΝΗΣ, ὑπηρέτης τοῦ κ. Γκριμάρ.

Ἡ σκηνὴ ἐν Γενεύῃ, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Γκριμάρ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΙΩΑΝΝΗΣ (μὲ σάβωθρον εἰς τὴν χεῖρα).

Πρέπει ν' ἀρχίσω τὸ νέον ἔτος μὲ καμμὴν γενναίαν πράξιν. Θὰ ὁμιλήσω· ναι, θὰ ὁμιλήσω, καὶ τὸ πρῶτον μάλιστα. Τὸ ὑπεσχέθην εἰς τὴν ἀδελυκὴν μου. Εἶναι βέβαιον ὅτι χρειάζομεθα μίαν βοηθόν. Ἡ Ἰουλίττα εἶναι τιμὴ καὶ εὐτυχεύουσα... αὐτὴ εἶναι φυσικώτατον,

(*) Ἐδημοσιεύθη γαλλιστὶ ἐν τῷ περιοδικῷ «*Magasin Illustré d'education et de Recréation*», τῷ μόνῳ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας βραβευθέντι.